

Św. Zygmunta

» CZAS SIĘ WYPEŁNIŁ... «

NR III/2024 (1133)

GAZETKA PARAFII ŚW. ZYGMUNTA W SŁOMCZYNIE

21 STYCZANIA AD 2024

Przekazywanie Ewangelii, zgodnie z nakazem **PANA**, dokonuje się dwoma sposobami:

USTNIE: za pośrednictwem „Apostolów, którzy nauczaniem ustrym, przykładami i instytucjami przekazali to, co otrzymali z ust **CHRYSUSA**, z **JEGO** zachowania się i czynów, albo czego nauczyli się od **DUCHA ŚWIĘTEGO**”;

PISEMNE: „przez tych Apostolów i mężów apostołskich, którzy wspierani natchnieniem tegoż **DUCHA ŚWIĘTEGO**, na piśmie utrwalił wieść o zbawieniu”^{Scor:Wierwisił, Konst. Dąbrowski 7, ...}

[KKK 76]

TRZECIA NIEDZIELA ZWYKŁA

Z KSIĘGI PROROKA JONASZA Jon 3, 1-5, 10

PAN przemówił do Jonasza po raz drugi tymi słowami:

«Wstań,
idź do Niniwy, wielkiego miasta,
i głos jej upomnienie,
które **JA** ci zlecam».

Jonasz wstał

i poszedł do Niniwy,
jak powiedział **PAN**.

Niniwa była miastem bardzo rozległym –
na trzy dni drogi.

Począł więc Jonasz iść przez miasto jeden dzień drogi
i wołał, i głosił:

„Jeszcze czterdzieści dni,
a Niniwa zostanie zburzona”.

I uwierzyli mieszkańcy Niniwy **BOGU**,
ogłosili post

i przyoblekli się w wory
od najstarszego do najmłodszego.

Zobaczył **BÓG** ich czyny,
że odwrócili się od złego postępowania.

I ulitował się **BÓG** nad niedolą,
którą postanowił na nich sprowadzić,
i nie zesłał jej.

PSALM RESPONSYJNY ps 25 (24), 4-5, 6; 7bc, 8-9 (R.: 4b)

REFREN: Naucz mnie chodzić TWOIMI ścieżkami

Daj mi poznać **TWOJE** drogi, **PANIE**,

naucz mnie chodzić **TWOIMI** ścieżkami.

Prowadź mnie w prawdzie według **SWYCH** pouczeń,

BOŻE i **ZBAWCO**, w Tobie mam nadzieję.

Wspomnij na **SWOJE** miłosierdzie, **PANIE**,
na **SWOJĄ** miłość, która trwa od wieków.

Tylko o mnie pamiętaj w **SWOIM** miłosierdziu,
ze względu na dobroć **TWA**, **PANIE**.

Dobry jest **PAN** i łaskawy,
dlatego wskazuje drogę grzesznikom.

Pomaga pokornym czynić dobrze,
uczy ubogich dróg **SWOICH**.

Z PIERWSZEGO LISTU ŚW. JANA APOSTOŁA DO KORYNTIAN 1 Kor 7, 29-31

Mówię wam, bracia,
czas jest krótki.

Trzeba więc,

aby ci, którzy mają żony,
tak żyli, jakby byli nieżonaci,

a ci, którzy płaczą,
tak jakby nie płakali,

ci zaś, którzy się radują,
tak jakby się nie radowali;

ci zaś, którzy nabywają,
jak gdyby nie posiadali;

ci, którzy używają tego świata,
tak jakby z niego nie korzystali.

Przemija bowiem postać tego świata.

AKLAMACJA Mk 1, 15

Alleluja, Alleluja, Alleluja
Bliskie jest królestwo BOŻE
Nawracajcie się
i wiercie w Ewangelię

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚW. MARKA Mk 1, 14-20

Gdy Jan został uwięziony,

JEZUS przyszedł do Galilei
i głosił Ewangelię **BOŻĄ**.

Mówił:

«Czas się wypełnił
i bliskie jest królestwo **BOŻE**.

Nawracajcie się
i wiercie w Ewangelię!»

Przechodząc obok Jeziora Galilejskiego,

ujrzał Szymona
i brata Szymonowego, Andrzeja,
jak zarzucali sieć w jezioro;
byli bowiem rybakami.

I rzekł do nich **JEZUS**:

«**Pójdźcie za MNA**,
a sprawię,
że się staniecie rybakami ludzi».

A natychmiast,
porzuciwszy sieci,
poszli za **NIM**.

Idąc nieco dalej,
ujrzał Jakuba, syna Zebedeusza,
i brata jego, Jana,
którzy też byli w łodzi
i naprawiali sieci.

Zaraz ich powołał,
a oni,
zostawiwszy ojca swego, Zebedeusza,
razem z najemnikami w łodzi,
poszli za **NIM**.

ŚW. JAN WSKAZUJĄCY JEZUSA ŚW. ANDRZEJOWI — VANININI, Oktawian (1525, Florencja—ok. 1543, Florencja)
XVII w., obraz olejny, kościół św. Michała Archanioła i św. Kajetana z Thieny, Florencja. www.comune.ve.it/mediasys

INFORMACJE PARAFIALNE

Trwa ROK JUBILEUSZOWY w naszej parafii, z racji 1,500-lecia śmierci naszego patrona, św. Zygmunta. 22-27.I (poniedziałek-sobota): Trwa wizytacja duszpasterska:

PROGRAM WIZYTACJI DUSZPASTERSKIEJ (KOŁEDA)

Table with 4 columns: DATA, MIEJSCOWOŚĆ, OD, KOMENTARZ. Rows include dates from 22.I to 27.I and locations like SŁOMCZYN UL. WIŚLANA, CIECISZEW, OSIEDLE CONSTANS, BRZEŃCE STRONA SZKOŁY.

Ksieża proszą o podwojenie na kołędzie i zewnętrzny znak, że wizyta naszych duszpasterzy jest OCZEKIWANA

Za składane przy okazji ofiary nasi duszpasterze z góry składają serdeczne Bóg zapłać!

Uwaga: W czasie kołedy w dni powszednie nie ma Mszy św. o 18⁰⁰.

- 26.I (piątek): O 18⁰⁰, jak w każdy 4. piątek miesiąca, Msza św. w intencji dzieci objętych „RÓŻAŃCEM RODZICÓW ZA DZIECI”.
28.I (niedziela): Po Mszy św. o 18⁰⁰ spotkanie rodziców i dzieci, które w tym roku przygotowują się do 1. Komunii św.
Chrzty w styczniu w 4. niedzielę miesiąca, 28.I, na sumie.
Ofiary na spłatę zobowiązań związanych z remontem kościoła oraz nabyciem koron dla MATKI BOŻEJ NIEUSTAJĄCEJ POMOCY i JEJ SYNA, można składać np. na konto parafialne: PKO S.A. VII O. w Warszawie 56 1240 1109 1111 0000 0551 5772

Za wszystkie ofiary i dary serdeczne Bóg zapłać!

PAMIĘTAMY też o WSPIERANIU NASZYCH DUSZPASTERZY!

ODESZLI

W ostatnim czasie odszedł z naszego grona:

Wieczne odpoczywanie racz Mu dać PANIE!

INTENCJE MSZALNE I MODLITWNE

Table with 3 columns: DATE, TIME, INTENTION. Rows include dates from 22.I to 28.I and intentions like 'cierpiących w czyszczeniu', 'Stefana i Marii WOJTCZAKÓW', 'Andrzeja, Stanisława i Jerzego GOSŁAWSKICH'.

FERDYNAND JACOBI - DZIEDZICTWO SŁOMCZYŃSKIEJ PAMIĘCI...

Na świat przyszedł 7.IV.1882 w Łęczycy, wówczas w ros. Калишская губерния (pl. gubernia kaliska), wchodzącej w skład zaborczego ros. Царство Польское (pl. Królestwo Polskie), w rodzinie Ferdynanda i Antoniny z d. Trauteltów. Po ukończeniu gimnazjum studiował, w latach 1899-1904, w warszawskim Seminarium Duchownym. I 9.X.1904, w kościele pw. Świętego Krzyża, przyjął święcenia kapłańskie.

Pierwszą jego parafią był Słomczyn. To kolejny taki przypadek neoprezbitera, który realizację swojego powołania rozpoczynał od posługi własnie u nas. To u nas nie tylko przynosił CHRYSYUSA do domów naszych przodków (uczył m.in. w szkole powszechnej w Jeziorniej), ale i uczył się od nich jak najefektywniej głosić nauki naszego PANA.

Może to jednak nie przypadek...

W Słomczynie szlifów kapłana BOŻEGO uczył go proboszcz Wincenty Tymieniecki (1871. Piotrków Trybunalski - 1934. Łódź), z którym później przyszło mu

współpracować w innym już miejscu...

Był u nas rok. Od 1905, w ogarniętym ferworem rewolucyjnym kraju (strajkach robotniczych, ale i szkolnych, z żądaniem polskiego szkolnictwa), posługiwał w parafiach pw. Podwyższenia Krzyża Świętego w Łodzi (1905-1907), pw. św. Augustyna w Warszawie (1907), Tarczynie (1907-1908). We wszystkich tych miejscach był też prefektem lokalnych szkół.

Następnie został rektorem kościoła pw. św. Antoniego w Brzezinach (1908-1910) i proboszczem w Domaniewie (1910-1912).

Przez lata I wojny światowej, końca rosyjskiej okupacji w 1915, okresu niemieckiej okupacji do 1918, odrodzenia państwa polskiego i walk o granice kraju, w tym wojny polsko-rosyjskiej 1919-1921, był proboszczem w Błoniach (1912-1916), gdzie mimo trudnych warunków wojennych wybudował nowy kościół, i Godzianowie (1916-1921).

W 1921 nastąpiła największa bodajże zmiana w jego życiu. Na prośbę Wincentego Tymienieckiego przeniósł się do nowopowołanej diecezji łódzkiej, której pierwszym biskupem został były słomczyński proboszcz.

Pełnił w niej wiele istotnych funkcji. Był ojcem duchownym Seminarium Duchownego (1921-1926), kanonikiem rosyjskim kapituły katedry łódzkiej (1922-1927), proboszczem w Piotrkowie Trybunalskim (1926-1930), p.o. dziekana w Piotrkowie (ok. 1928), wizytatorem/inspektorem nauki religii w szkołach powszechnych (ok. 1926-1932), konsultorem parafialnym (ok. 1929), profesorem i rektorem łódzkiego Seminarium Duchownego (1929-1932), członkiem kurialnych komisji Artystycznej i Architektonicznej (ok. 1929-1932), „Consilium a Vigilantiae” (ok. 1932), Konserwatorskiej, Budowlanej, prosynodalnym sędzią Sądu Biskupiego, egzaminatorem prosynodalnym (od 1932), wiceoficjałem, i.e. zastępcą wikariusza sądowego Sądu Biskupiego (ok. 1936-1939).

Większość tych funkcji pełnił już jako proboszcz (od 1932) parafii pw. św. Anny matki Najświętszej Maryi Panny w Łodzi.

Za swą posługę uhonorowany został tytułem kanonika honorowego katedry łódzkiej oraz prałata Jego Świątobliwości.

Przyszło mu posługiwać w jednej z najtrudniejszych z duszpasterskiego punktu widzenia diecezji, z ludnością przeważnie migracyjną, wykorzenioną - poszukiwaniem pracy i wydarzeniami politycznymi - z rodzinnych stron, pozbawioną pamięci rodzinnej i historycznej, bez głębokiego, naznaczonego pracą i wysiłkiem przodków związku z ziemią, na której im żyć przyszło. Ziemią bez grobów dziadów, pradziadów. Bez pamięci. Trochę tak, jak rodacy zamieszkujący dziś ziemie zachodnie i północne...

Tam przez 18 lat niepodległości przynosił CHRYSYUSA, zaszczepiał wiarę i głosił - wbrew wszelkim rewolucjonistom, dla których liczy się tylko teraźniejszość - iż to tradycja i pamięć tworzą właściwe warunki, w których można wychowywać dzieci i przygotowywać się na Sąd Ostateczny.

Wysiłki przerwali Niemcy i Rosjanie, którzy we IX.1939 napadli na Polskę i podzieliłi się nią. Łódź znalazła się w nowej niemieckiej okupacyjnej prowincji, zwanej niem. Warthegau (pl. Kraj Warty). Niemiecki Gaulaiter Warthegau, Artur Greiser, rozpoczął wdrażanie polityki „opitowywania katolików” - niem. „Ohne Gott, ohne Religion, ohne Priesters und Sakramenten” - pl. „bez Boga, bez religii, bez kapłana i sakramentu”. W jej ramach w dwóch lat aresztowano prawie wszystkich kapłanów katolickich i wywieziono ich do obozów koncentracyjnych...

Zaangażował się w działalność podziemną Narodowych Sił Zbrojnych NSZ, zasadniczo wchodzących w skład rodzącego się Polskiego Państwa Podziemnego, w szczególności w redagowanie i wydawanie konspiracyjnego czasopisma „Pochodnia”.

I 8.II.1941, w związku z wpadką tajnej drukarni „Pochodni”, został przez Niemców aresztowany - wraz z 3 innymi kapłanami, m.in. ks. Wacławem Bielińskim. Przetrzymano go w więzieniu przy ul. Sterlinga 16/18 w Łodzi. Stamtąd przewieziono go do oławianej katowni - obozu koncentracyjnego KL Posen (Fort VII) w Poznaniu.

Wielokrotnie przesłuchiowano. Bito.

W końcu 8-9.VIII.1941 przetransportowano go do obozu koncentracyjnego KL Auschwitz, znajdujacego się w Niemczech - w innej nowej okupacyjnej niemieckiej prowincji niem. Provinz Oberschlesien (pl. Górny Śląsk).

W bramie witali ich zastępca komendanta, niemiecki kulturträger:

„Przybyłście tutaj nie do sanatorium, tylko do niemieckiego obozu koncentracyjnego, z którego nie ma innego wyjścia, jak przez komin. Jeśli się to komuś nie podoba, to może iść zaraz na druty.

Jeśli są w transporcie Żydzi to mają prawo żyć nie dłużej, niż dwa tygodnie, księża miesiąc, reszta trzy miesiące...”

Nie przeżył nawet miesiąca. Zginął 25.VIII.1941: „tkanki jego jelił pękaly, naczynia krwionośne otwierały się brocząc nieustannie krwią”...

Jeszcze jeden wikariusz naszej parafii zapłacił życiem za wierność wierze, którą m.in. u nas pogłębiał i którą nam przekazywał. Dziś - jak wierzymy - patrzy na nas z Domu OJCA i mówi nam „Pozostańcie wierni”.

Table with 2 columns: MSZE ŚW., KANCELARIA PARAFIALNA, WWW, KSIĘŻA, INNE. Rows include times for Masses, contact info for the parish office, website, and phone numbers.